

*Матеріали Всеукраїнської науково-практичної
конференції студентів та молодих вчених
«Південноукраїнські наукові студії»*

поняття, як громадянський обов'язок і мораль, відповідальність, але при цьому психологи відзначають їх наївність і вміння підкорятися. На перший план для покоління Y виходить негайна винагорода. Вони, більше ніж інші відстоюють свою точку зору та повагу до себе. Публічні люди. Глобальний феномен "Y". Загальна його риса – вони виростили в цинічному середовищі повної недовіри, в період, коли держави та громадські інститути розколювалися. Тому урок, яким вони керуються по життю, – подбай про себе сам, будь вільний від зобов'язань, не звертай уваги на хрестові походи за ідеї та принципи. **Покоління "Z" (роки народження – 2003-2023)**. Традиційно це покоління розглядаються як діти батьків з покоління "X", які були першим поколінням, просунутим в інформаційному плані. "Z" народжуються з інтернетом в руках. Те, що попередні покоління називали "новими технологіями" або "технологіями майбутнього", для покоління "Z" вже справжнє. Саме це, перш за все, відрізняє їх від покоління "Y", так як дитинство останніх пройшло ще до технологічного буму. Особистісні цінності сім'я і дружба для них на першому плані, до п'ятірки потрапляють ще любов, кар'єра і гроші. Це майбутні сімейні кар'єристи. "Z" – перше покоління, яке повністю народилося в часи глобалізації та постмодернізму. Незважаючи на це, значна частина виступає проти буму технологій і хочуть прожити "справжнє" життя.

Висновок: Отже, як ми бачимо, людська свідомість проходить певні етапи трансформації, через вимоги часу. Саме через те, що людина намагається пристосуватися, до правил життєвої гри в даний відрізок часу, відбуваються зміни.

Література:

1. http://vlp.com.ua/files/04_50.pdf
2. https://pidru4niki.com/13861203/kulturologiya/filosofiya_kulturi_shpenglera
3. https://pidru4niki.com/85910/kulturologiya/teoriya_sotsiokulturnoyi_dinamiki_sorokina
4. <https://works.doklad.ru/view/uNa6L9iuhUQ.html>
5. <https://core.ac.uk/download/pdf/32310011.pdf>

Шарапова Г., студентка 2 курсу факультету початкового навчання
Науковий керівник: проф. Петінова О. Б.
Університет Ушинського,
м. Одеса, Україна

ФІЛОСОФІЯ СУЧАСНОГО ПИСЬМЕННИКА

XXI століття називають століттям відкритих думок. Тому що будь-яка людина, яка вміє писати, може висловити свою точку зору в газетах, журналах, статтях; написати художній твір і показати його світу і так далі. Але найважливішою відмінною рисою є поява ЗМІ і, найголовніше, інтернету. У всесвітній павутині можна висловитися де завгодно і про що завгодно. Правда, далеко не завжди ця думка подобається оточуючим, а особливо владі. Але головною проблемою є те, що до сих пір ніхто не визначив межі початку нової культурної, в тому числі і літературної, епохи. Як стверджують багато вчених, ще з другої половини 20 століття почалася епоха постмодернізму. Але хіба література середини попереднього століття і сучасності схожі між собою? Відповіді на це питання немає досі, тому в цій проблемі потрібно розібратися.

Питання особистості сучасного письменника та його особливості висвітлене у багатьох дослідженнях та публікаціях нашого часу, наприклад, у науково - дослідницькій роботі А. Постромкіної "Проблеми і перспективи сучасної української літератури" [11],

*Матеріали Всеукраїнської науково-практичної
конференції студентів та молодих вчених
«Південноукраїнські наукові студії»*

також у роботі Г.Н.Волкова «Розвиток сучасної української літератури» [1], у статтях Т.І.Гундорової, Р.Б.Харчука, Н.М.Лебединцевої, В.Л.Даниленко [3; 4; 5; 9; 13].

У сучасному світі все рідше і рідше люди цікавляться створенням книг та віршів. Це замінюється проведенням часу в інтернеті (особливо в соціальних мережах), переглядом різних відео на YouTube (непотрібних в тому числі) і часовими посиденьками за комп'ютерними іграми. Це впливає на рівень грамотності населення, який в даний момент значно нижче, ніж 10-20 років тому. Звичайно, за інтернетом майбутнє, але від банального вміння правильно писати відмовлятися ні в якому разі не можна.

З кожним роком шанувальників літератури стає все менше, адже легше подивитися фільм, ніж прочитати книгу, яку задав вчитель за шкільною програмою. Також інтернет дуже полегшує життя нелюбителям читати: існує безліч сайтів і відео з коротким описом і повною характеристикою будь-якого твору, які, в свою чергу, збивають стимул повністю прочитати книгу.

Робимо висновок: якщо у сучасного суспільства пропадає бажання читати, то і писати самому бажання не з'явиться. Але це не означає, що літераторів зовсім не залишилося.

Двадцять перше століття, століття технологій, дуже впливає на літератора, з одного боку, полегшує життя, з іншого - це не ті твори, які писали Великі. Знову ж, в інтернеті існує безліч сайтів, які допомагають прозаїку або поету. Але крім книг, серйозних творів, віршів, новел і т.д., сучасні технології відкрили новий вид авторства - фанфики. Під цим мається на увазі твір, вигадана історія, написана шанувальниками (фанатами) певного оригінального серіалу, фільму, гри чи книги. [12] Такий вид письменства дуже поширений серед молоді, що дає можливість розвиватися авторству.

Можливо, що у сучасних письменників присутні схожі риси в думках, образах, сприйнятті навколишнього світу і навіть стилях письменства, як у їх попередників, які ставилися до окремої епохи в культурі. Зараз популярність електронних книг значно вище, ніж друкованих. Тому, якщо відвідати один з найпопулярніших сайтів з книгами [10] і переглянути асортимент за жанрами, хочеться відзначити, що найбільше літератури написано в жанрі любовний роман, детектив і фантастика. На доказ схожості літераторів, ми провели аналіз декількох книг одного і того ж жанру.

Першою книгою для аналізу стала «Письмо Софьи» Олександрі Девіль. Цей твір переносить нас в ХІХ століття. Цікаво, як уявляють собі любов в минулому сучасники?

Другою книгою для аналізу виявилася «Алое платъ» Галини Гордієнко. Автор знайомить нас з дівчиною Ірою, яка мріє про червоне шовкове плаття. Батьки проти, залишається щось робити самій. Ця мрія змінює її життя.

Третя книга, яка привернула нашу увагу - «Живые книги» Міли Іванцової. Справа відбувається в столиці України, в Києві. Розповідається про жінку письменницю Амалію, яка вирішила взяти участь в акції «Живі книги».

Заключною книгою для точного результату аналізу стала «50 дней до моего самоубийства» Стейсі Крамер. Спочатку нас дуже насторожила назва книги, але і не відштовхнула. Роман оповідає про життя дівчинки Глорії МакФінн, яка після безлічі трагічних подій приймає рішення покінчити життя самогубством. Вона вічно задається питанням: «Жити або не жити?».

Прочитавши і проаналізувавши всі чотири книги, можемо узагальнити всі схожі риси романів.

Перша - опис навколишнього світу і героїв. Друга - в більшості творів присутні прості слов'янські імена, що дає легко запам'ятовувати персонажів. Третя - автори часто ідеалізують героїв. Четверта - протиставлення героїв. П'ята - згадка зіркових та відомих імен. Шоста - всі ці книги побудовані «на діалогах». Сьома - з якихось причин, велика частина

*Матеріали Всеукраїнської науково-практичної
конференції студентів та молодих вчених
«Південноукраїнські наукові студії»*

речень короткі, що складаються з пари слів. Восьма - романи легко читаються. Дев'ята - чуттєвість героїв. Десята - сумна історія в біографії. Одинадцята - прізвиська у героїв: «Акулина, Касьян» [6]; «Куцьий, Белка» [2]; «Пежуля, Книжниця» [7]; «Топлес, Лори» [8]. Дванадцята - ніякого досвіду в стосунках. Тринадцята - момент вибору. Чотирнадцята - є персонаж, який завжди все псує. П'ятнадцята - щасливий фінал.

Всі книги сучасників, які ми проаналізували, закінчуються на хорошій ноті, мабуть, все ми хочемо бачити чарівний кінець казки.

В результаті аналізу ми довели, що сучасні письменники мають багато схожих рис. Так, кожна книга оповідала нам про свій часовий проміжок, XIX, XX, XXI століття, намагалася занурити нас у ті далекі і не дуже роки, але той факт, що вони написані рукою сучасного літератора, видно відразу. Зараз, через появу інтернету і соціальних мереж, настав період висловлення особистої думки, що вплинуло на літературу сучасності. Більшість людей може висловитися з приводу, як у всесвітній павутині, так і в газетах, журналах, книгах. Основне гасло сучасної молоді - «Можна робити все, що не заборонено законом», в той час як в СРСР існували серйозні норми пристойності і поведінки, для підлітків було ганебно випивати і курити, особливо в публічних місцях; молодь з великою повагою ставилася до дорослих. Не можна сказати, що зараз все погано і жахливо, але підростаюче покоління стало більш розкутим і байдужим до суспільних установок. Таке ставлення підростаючого покоління до сучасного світу і звільнення всіх моральних принципів бувалих століть - те, що ми бачимо в половині сучасної літератури. Багато людей говорять і пишуть те, що думають, не дивлячись на думку і почуття інших, але іноді така думка збігається з великою кількістю людей, але, знову через появу всесвітньої мережі, це може привести до кримінальної відповідальності. Тут ми бачимо іронічність ситуації: вираз особистої думки став популярним і навіть схваленим публікою, але це не означає, що воно сподобається державі.

Література:

1. Волков Г.Н. Розвиток сучасної української літератури - <https://studfile.net/preview/5538050/page:35/>
2. Гордиенко Г.А. Алое плаття. – М.: АСТ, Астрель, 2007. — 201 с.
3. Гундорова Т.І. Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодерн. — К: Критика, 2005. – 245 с.
4. [Гундорова Т.І. Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодернізм. Видання друге. — К: Критика, 2013. – 232 с.](#)
5. Даниленко В. Лісоруб у пустелі: письменник і літературний процес. — К: Академвидав, 2008. – 276 с.
6. Девиль А. Письмо Софьи. – Х.: Клуб Семейного Досуга, 2012. — 381 с.
7. Иванцова М. Живые книги. – Х.: Клуб Семейного Досуга, 2013. — 320 с.
8. Крамер С. 50 дней до самоубийства. — М.: АСТ, 2015. — 576 с.
9. Лебединцева Н. М. Сучасна українська література: Навчальний посібник. — М: Вид-во МДГУ ім. Петра Могили, 2007. – 402 с.
10. Онлайн бібліотека LoveRead.me [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://loveread.me>
11. Постромкіна А. Проблеми і перспективи сучасної української літератури - <https://naurok.com.ua/naukovo---doslidnicka-robota-problemi-i-perspektivi-suchasno-ukra-nsko-dityacho-literaturi-16346.html>
12. Сучасний онлайн словник української мови Termin.in.ua [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://termin.in.ua/>

*Матеріали Всеукраїнської науково-практичної
конференції студентів та молодих вчених
«Південноукраїнські наукові студії»*

13. Харчук Р.Б. Сучасна українська проза: постмодерний період. — К: ВЦ «Академія», 2008. – 332 с.

Шпак О. В., студентка філологічного факультету
Науковий керівник: проф. Петінова О. Б.
*Університет Ушинського,
м. Одеса, Україна*

**МОЛОДЬ І ПРОТИПРАВНА ПОВЕДІНКА
(на матеріалах соціологічного дослідження)**

Актуальність дослідження зумовлена тим, що у сучасному світі дуже нагальною важливою проблемою залишається стрімкий ріст протиправної поведінки молоді в суспільстві. Адже сьогодні XXI століття, на жаль, характеризується не тільки великими здобутками у розвиткові науково-технічного галузі, а й великими труднощами, пов'язаними з значним поширенням злочинності в усьому світі. Сучасна молодь постійно живе в середовищі підвищеної соціальної напруги та психологічного дискомфорту, тому зараз вона є однією із найбільш уражених спільнот в економічному чи правовому відношенні у суспільстві.

Ця проблема не оминула й України, адже рівень безпечного життя для громадян у державі не є високим порівняно з іншими європейськими країнами. Зокрема найбільш розповсюдженими видами злочинів є розбій, грабїж, шахрайство, вимагання, вбивство з корисливих мотивів. Таке значне поширення цього явища в країні пояснюється різними чинниками, наприклад економічними, політичними, соціальними, психологічними, культурологічними. Тому вирішення цієї складної проблеми має важливе значення для покращення життя України, українського суспільства загалом.

Багато вчених і дослідників займалися саме вивченням і аналізом протиправної поведінки молоді. Це сучасні психологи Н. Максименко, Н. Малиш, О. Павлик, соціологи Л. Кучеренко, А. Беседін, юристи С.Гречанюк, Я. Квітка, педагоги І. Данченко, В. Лютий, О. Попов та ін. Також вагомий внесок у вивченні проблем профілактики правопорушень молоді зробили Л. Лінник, М. Калиняк, З. Зайцева, М. Фіцула.

Протиправна поведінка антинормативна, вона порушує заборонну або зобов'язальну норму права, є суспільно шкідливою, небезпечною для особистих (приватних) і суспільних інтересів, що охороняються законом. Вона тягне за собою небажані для суб'єкта наслідки, насамперед юридичну відповідальність [3].

Протиправна поведінка за своєю сутністю означає наявність конфлікту між особистістю і суспільством, між індивідуальними і суспільними інтересами. У соціальному сенсі головне у протиправній поведінці — її несприйняття, ігнорування існуючих суспільних відносин, нанесення шкоди правам та інтересам громадян, груп, суспільства.

Соціальна характеристика протиправної поведінки охоплює такі аспекти:

- історичне походження;
 - соціальну природу масиву правопорушень (проявляється у конкретному змісті елементів, які його утворюють);
 - соціальну природу протиправної поведінки (проявляється в її результатах);
 - структуру і динаміку правопорушень (залежить від змін умов соціального життя людей)
- [2].